

Nedavno je pa zapel pri sv. Trojici mrtvaški zvon. Zapel je poslednji pozdrav Kalinovemu Groggi, našemu postiljonu. Huda burja je bila pred tremi dnevi. Šest držačev so mu dali na pot do Št. Vida, pa je le prevrnila v Rebrnicah poštni voz s ceste. Naš postiljon je odletel s svojega vzvišeneega sedeža najbolj daleč, priletel siloma na tla in zadel z glavo ob kamen.

Tam je izdihnil, kakor je prej sam trdil, v Rebrnicah. Mrtvega so pripeljali na dom pod Nanos in tretji dan zagrebli — še edini spomenik nekdanjih boljših časov!

LAD. O.:

Kaj vse na svetu jedo!

Evropejci se omejujejo na uživanje sesalcev, ptic in rib. Toda tudi golazni in žuželke so precej zastopane na velikem jedilnem listu sveta, kakor je to objavil neki francoski časopis. Naj izgledajo živali še tako neokusne, še tako ostudne v svojih gibanjih, še tako slizave in gnusne, ako jih primemo, še tako zločeste, da, celo strupene, človek si jih vzlic temu poželi ter pripravi iz njih slaščico. Jako cenjeno jed prirejajo iz morske želve; tudi želve, ki žive na kopnem, so velika slaščica. Kuščarice vsake vrste in velikosti jedo v Aziji, Afriki, Ameriki in Avstraliji. Krokodili in aligatorji, ki živi sicer strašno izgledajo, dajajo izvrstno pečenko ter so priljubljena jed Egipčanom in Afričanom, dočim dišijo sicer dobro tudi Evropejcem, ki se jim pa to meso zdi nekoliko premehko.

Poseben okus mora pa človek imeti, ako je tudi kače. Zlasti ugajajo te živali Kitajcem, ki jih smatrajo za tako zdrave, da jih imajo za dragoceno zdravilo. Vendar jedo kače radi tudi ameriški Indijanci, črnici Afrike, Malaji in Japonci. V Evropi menda ni naroda, tudi v južnih krajih ne, ki bi jedel kačje meso. Meso velikanske kače boa konstriktor diši kakor mehka, mlada teletina.

Žabe jedo na vztoku in na zapadu, na Kitajskem in v Združenih državah. Najprvi so jih pričeli jesti sladkosnedni Francozi, a prvi so jih v tem posnemali Američani. Polže, naj izgledajo še tako slizavi in gnusni, uživajo na Francoskem, v Švici, v južni Evropi in v Združenih državah. Polže nabirajo v raznih krajih tudi ženske in otroci, ter jih prirejajo na razni zelenjavi, ki jo uživajo, kar dela baje to jed jako okusno.

Sv. Janeza Krstnika, ki se je, kakor znano, hranil od kobilc in divjega medu, posnema še dandanes mnogo narodov. V prvi vrsti jedo kobilice afriški narodi. Arabci meljejo v hudih letih posušene žuželke v prah, ki ga potem primešavajo moki, iz katere pečejo kruh. Med je med-

narodna jed, toda Singalezi jedo cele čebele, ki jim dajajo prijeten vonj. Mravlje so najljubša jed v Braziliji, Meksiki in Vztočni Indiji. Velike žuželke radi jedo Afričani, Kitajec pa sploh uživa žuželke vsake vrste, ki igrajo v njegovi kuhinji veliko vlogo. Priljubljena jed v Novi Kaledoniji so tudi pajki, v Braziliji 28 palcev dolge stonoge. V mnogih krajih radi jedo gosnice, in sviloprejkje veljajo na Madagaskarju in Cejlonu za veliko slaščico.

Res — ubogi človeški želodec!

Jakec z bombo.¹⁾

Nese bombo Jakec močni,
bombo strašno iz snega,
da na pleča jo postavi,
pleča silnega moža,

ki napravil ga je včeraj,
da mu straži zimski raj,
ali sonce nagajivo
ga topi — prihaja maj...

Nese bombo strašno Jakec,
solnček pa se mu smeji:
mož brez glave onkraj hiše
v njem se kmalu ves stopi.

Andr. Rapè.

¹⁾ Glej v 2. številki podobo „Zimsko veselje“!

Uredništvo.

Volk buči.